



ת"פ 28451/09/17 - מדינת ישראל נגד לירן לוי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 28451-09-17 מדינת ישראל נ' לוי (אחר/נוסף)

בפני
בעניין: כבוד הנשיא אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לירן לוי (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין

הנאשם יליד 28.10.1998 הורשע על יסוד הודאתו בעבירה שעניינה סחר בסם מסוכן בצוותא לפי סעיף 13+19א לפקודת הסמים המסוכנים בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום ביום 26.4.2017, בצוותא עם שניים אחרים, מכר הנאשם סם מסוג קוקאין במשקל 9.9630 גרם לשוטר סמוי, תמורת 6,500 ₪. העסקה תואמה טלפונית ע"י האחרים, ובמהלכה סוכם עם השוטר שהנאשם יצור עמו קשר לצורך תיאום העסקה.

בהמשך יצר הנאשם קשר עם השוטר, הכווינו למקום המפגש, שם הצביע הנאשם על הרצפה, ואמר לסוכן שהסם מונח שם וכי "הוא לא מרים את זה". הסוכן נטל את הסם והשניים נכנסו לרכבו של הסוכן, שם קיבל הנאשם מהסוכן תשלום בסך 6,500 ₪.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם בן זקונים במשפחה המונה זוג הורים גרושים ושני ילדים.

מעיון בקורות חייו עולה כי הוריו התגרשו בהיותו כבן 6, באותה תקופה התעוררו אצל הנאשם בעיות התנהגות וקשיי ריכוז, והוא אובחן כבעל הפרעות קשב וריכוז.

הנאשם עבר מספר מסגרות חינוך לאורך השנים. לדבריו, בזמן לימודיו התיכוניים חבר לנוער שוליים ונפתח לו תיק פלילי



בעבירת אלימות. על אף הקשיים ההתנהגותיים, סיים 12 שנות לימוד ושנת י"ג של לימודי עתודאי, עם זכאות לתעודת בגרות מלאה. כחודשיים טרם גיוסו לצבא החל תהליך של שינוי אצל הנאשם, הוא ניתק קשריו החברתיים עם גורמים שליליים, התמקד בחייו האישיים ובהכנות לקראת גיוסו לצה"ל.

ביום 3.7.17 התגייס הנאשם לצה"ל. טרם מעצרו בתיק שלפניי נשפט ונידון בצבא למחבוש עקב בעיות התנהגות, זאת לאחר שסורבה בקשתו להשתחרר לניתוח שעברה אחותו. מעבר לכך, דווח ע"י הצוות הפיקודי שהנאשם גילה כישורי הנהגה גבוהים וכוח רצון חזק וכי עבר תהליך משמעותי במהלך הטירונות.

בהתייחס לשימוש בסמים, מסר כי השתמש לראשונה בסם מסוג גראס בסוף התיכון. מאז מסר כי השתמש בסמים פעמים ספורות בשימוש חברתי. הנאשם שלל בעיית התמכרות ונזקקות טיפולית.

היסטוריה עבריינית והעבירה הנוכחית

שירות המבחן מכיר את הנאשם מחודש 9/2017 בעקבות מעצרו ביום 7.9.19 בתיק שלפניי. עם מעצרו, הביע הנאשם בפני שירות המבחן רצון להשתחרר למעצר בית, על-מנת לקדם את חזרתו לצבא. למרות זאת הוחלט בצה"ל לשחרר את הנאשם משירות סדיר, על רקע אי-התאמה, שעיקרה בעיות התנהגות ובעיות משמעת.

הנאשם שוחרר למעצר בית בבית אמו ביום 26.9.17, לאחר 19 ימים במעצר. במהלך תקופה זו התקשה הנאשם להסתגל לתנאים המגבילים, אך הקפיד על תנאי מעצרו ועמד בקשר עם שירות המבחן. ביום 18.2.18 הותרה יציאתו ל"אזור" בן 4 שעות ביום, ובהמשך אושרה אף יציאתו לעבודה. ביום 18.7.18 הוסרו תנאי השחרור של הנאשם לחלוטין.

במהלך הקשר עם שירות המבחן, הפגין הנאשם יכולת להיענות לסמכות ולגבולות, שיתף במצוקתו, הביע שאיפתו לסיים את ההליכים המשפטיים, ולהמשיך בתהליך החיובי שבו החל טרם מעצרו. לאורך תקופת הקשר עם שירות המבחן, עבר הנאשם בבדיקות לאיתור שרידי סם, אשר נמצאו נקיות.

הנאשם ביטא בפני השירות את רצונו לסיים את ההליך המשפטי ולהתמקד בקידום חייו באפיקים חיוביים ונורמטיביים של רכישת השכלה, תעסוקה יציבה וביסוס חיי משפחה, וכן לבחון בשנית את אפשרות גיוסו לצה"ל.

ביחס לרקע לביצוע העבירה, סיפר הנאשם שרכש יחד עם חבריו סם מסוג גראס לצריכה עצמית מגורמים עברייניים, אך התקשה לשלם על הסם, וחובו אצלם הלך ותפח. כאמצעי להסדרת החוב, דרשו ממנו אותם גורמים לסחור בסם. לדברי הנאשם חשש והסתייג מכך, ולא היה מעוניין לעבור על החוק ולקחת חלק בסחר בסמים, אך בשל חששו מאלה, הסכים לדרישתם. הנאשם סיפר כי לאחר המעשה ניתק את הקשר עם אותם גורמים, ובמקביל החל בהכנות לקראת גיוסו לצבא.



הנאשם הביע צער וחרטה עמוקים על מעשיו ונטל אחריות מלאה על מעשיו, מתוך הבנה שהיה עליו להימנע מקשר עם אותם גורמים ולפעול להשבת חובות בדרך נורמטיבית.

בתסקיר האחרון שהוגש לבית המשפט מיום 4.6.19 דווח על השתלבותו של הנאשם בחודש 12/2018 ב"קבוצת צעירים" במסגרת שירות המבחן. בנוסף, השתלב הנאשם בפגישות תקופתיות עם קצינת המבחן, אליהם התייצב בזמן וכנדרש, במהלך שיתף בתהליך הטיפול אותו הוא עובר, ובהתבגרותו הבאה לידי ביטוי בפעולתו מתוך חשיבה לטווח ארוך, איפוק בתגובות ובהקפדה על מרחק מחברה שולית, שעלולה לסכנו. הנאשם סיפר על עבודתו בחברה להשכרת כלי רכב, בה הוא זוכה להערכה מצד מעסיקיו, וכן על סיועו בפרנסת הבית.

בשיחה שקיים שירות המבחן עם מעסיקו של הנאשם תואר הנאשם כעובד בעל מוטיבציה גבוהה, מסור ואחראי. מנהלו הישיר של הנאשם אף ביטא את רצונו לסייע בקידומו המקצועי והאישי ותומך בשילובו בטיפול במקביל לעבודה.

להערכת שירות המבחן, מצוי כיום הנאשם במקום בוגר ויציב יותר בחייו, ותקופה ארוכה הוא שומר על אורח חיים נורמטיבי ומחזיק בשאיפות חיוביות וגבוהות ביחס לעתידו.

שירות המבחן סבור שהנאשם זקוק להמשך ליווי בעיקר בתחום הלימודי, בתיווך בין שאיפותיו לבין השגתם ומימושם בפועל. הנאשם ביטא רצון והסכמה לכך.

בשל העובדה שהנאשם מצוי כיום בתחילת דרכו כאדם בוגר, מעריך השירות שהותרת הרשעתו של הנאשם על כנה, עלולה לחבל בהתפתחותו המקצועית והאישית ולחסום באופן משמעותי את האפשרויות התעסוקתיות הפתוחות בפניו.

לפיכך, ממליץ שירות המבחן לבטל את הרשעתו של הנאשם בדין ולהשית עליו צו של"צ בהיקף 250 שעות וצו מבחן למשך שנה, לשם ליווי בתהליכים לשיקומו והתפתחותו האישית.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

בטיעוניה לעונש התייחסה התביעה לחומרת העבירה שבאה לידי ביטוי בסוג הסם ובמשקלו הגבוה ואת עמדת הפסיקה כי יש להחמיר עם מי שהורשע בעבירות סחר בסם.



התביעה הפנתה לגיליון הר"פ של הנאשם הכולל הרשעה מיום 26.11.18 בבית דין צבאי בעבירות של החזקת סם וסירוב להיבדק בבדיקת סמים וכן תיק משנת 2015 שהתנהל בבית המשפט לנוער, בו נקבעה אחריותו של הנאשם בעבירות אלימות והחזקת סכין (העבירות התיישנו אך לא נמחקו).

בהתייחס לתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם ובהפנותה לפסיקת בית המשפט העליון, מתנגדת התביעה לביטול הרשעתו של הנאשם, נוכח חומרת העבירה ועל-אף היות התסקיר שהוגש בעניינו, חיובי בעיקרו.

התביעה טוענת למתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשים וסבורה כי יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולהשית עליו, בנוסף לעונש מאסר, קנס, התחייבות ומאסר מותנה.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם התייחס בפתח טיעוניו לחלקו של הנאשם באירוע, כשליח שמסר את הסם לסוכן, בשונה מחלקם של שותפיו שניהלו קשר עם הסוכן וסגרו מולו את פרטי העסקה (הטענה נדחתה ע"י התביעה, משאין הדבר עולה מעובדות כתב האישום).

לטענת הסנגור, מתחם הענישה לו טוענת התביעה מופרז, אינו משקף את הפסיקה הנוהגת בנסיבות דומות בעבירות של סחר בסם, ואף אינו עולה בקנה אחד עם העונשים שהושתו על שותפיו של הנאשם לעבירה.

ביחס לשאלת ההרשעה טען הסנגור שהותרת הרשעתו של הנאשם לא תביא כל תועלת אלא תגרום לפגיעה בעתידו התעסוקתי של הנאשם, ולפיכך עותר הוא לביטול הרשעתו ולאימוץ המלצות התסקיר.

במסגרת דבריו לבית המשפט, סיפר הנאשם על הקבוצה הטיפולית בה השתלב במסגרת שירות המבחן, על רצונו להתקדם בחיים ועל תכניותיו להתחיל לימודי הנדסת בניין בחודש 10/2019. הנאשם הגיש לבית המשפט מכתב ממעסיקו, המציין את היותו עובד מסור ומצטיין במקום עבודתו.

אף אביו של הנאשם העיד במעמד הטיעונים לעונש וסיפר על השינוי המשמעותי שעבר הנאשם ועל תפקודו התקין כיום.

דין וגזירת דין

הערך החברתי המוגן בעבירת סחר בסם מסוכן הינו החובה להגן על שלמות בריאותו ושלומו הפיסי והנפשי של הציבור. במקרה שלפניי, מדובר בפגיעה לא קלה, משמדובר בקוקאין, שהינו אחד מהסמים הקשים.



רבות נאמר על הנזק שנגרם כתוצאה משימוש בסמים וסחר בהם, הן למשתמשים בסמים והן לחברה בכללותה.

בע"פ 966/94 אלי אמזלג נ' מדינת ישראל נפסק על ידי בית המשפט העליון:

"נגע הסמים אוכל באוכלוסיה שלנו בכל פה; והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהענשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא-לשימש-עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים;

בע"פ 211/09 אזולאי נגד מדינת ישראל שנה וחזר בית המשפט על חומרת עבירת סחר בסמים, הנזק הטמון בעבירות אלו והצורך בענישה מרתיעה:

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם כל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד"

בנסיבות שלפני לא אוכל לדעת מה חלקו של הנאשם בעסקה ומה היה חלקם של שני השותפים האחרים. כך למשל לא ידוע באילו נסיבות נוצר הקשר בין הסוכן לבין השותפים, מי סגר את פרטי העסקה, מי קבע את מקום המפגש, כיצד הגיע הסם למקום המפגש עם הסוכן וכיוצ"ב.

גרסתו של הנאשם כפי שהוצגה על ידי סגורו בדיון ולפיה פעל הנאשם כשליח המעביר את הסם בלבד, עולים בכנה אחד עם תיאורו של הנאשם את האירוע לקצינת המבחן, ומתיישבת גם עם תיאור הדברים בכתב האישום, ממנו עולה "זרותו" של הנאשם לכל המתרחש. בכתב האישום לא מצוין כי הנאשם אחז בסם, וכי הייתה העברה מיד ליד, אלא צוין: **"הצביע הנאשם לסוכן על הרצפה, ואמר לו כי שם מונח הסם וכי הוא לא מרים את זה"**. אינני קובע מסמרות כמובן בעניין זה שכן הדברים אינם עולים מכתב האישום, אך גם התביעה אינה חולקת ובהגינותה ציינה זאת בכתב האישום כי הנאשם לא החזיק את החבילה בידו וסירב להרימה.

נתתי דעתי לנזק הפוטנציאלי בעבירת הסחר בסם, אשר במקרה שלפני לא מומש, משבוצעה המכירה לסוכן משטרתי וכן לסיווג סם הקוקאין כסם קשה, לכמות שנמכרה ולתמורה שהתקבלה עבורו.

במכלול הנסיבות שצוינו, אני סבור כי הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.



באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות סחר בסם בנסיבות דומות למקרה שלפניי, נוהגים בתי המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל, לרוב מאחורי סורג וברית, שאורכם משתנה ביחס לכמות הסם שנסחרה, לתמורה שהתקבלה, למבצע העבירה, ולנסיבות ביצוע העבירה.

בעפ"ג (מחוזי-י) 1434-12-18 **מדינת ישראל נ' נאג'י נתנאל ניסים** (13.3.19) הוגש ערעור מטעם המדינה על קולת עונשו של המשיב, שנידון לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין הרשעתו בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, לאחר שמכר לסוכן משטרתי סם מסוג קוקאין במשקל 7.19 גרם תמורת 6,700 ₪, בשלוש הזדמנויות שונות.

בפסק הדין נאמרו הדברים הבאים:

"גם בפסיקה אליה הפנו ב"כ הצדדים, ככלל, מתחם העונש ההולם בעבירות סחר בסמים, ובפרט כאשר מדובר במספר עבירות ובסמים קשים כסם הקוקאין, מתחיל במאסר בפועל ולא במאסר לריצוי בעבודות שירות. מרבית המקרים בהם הסתפק בית המשפט במאסר בעבודות שירות, היו כאשר בית המשפט חרג לקולה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום.

בענייננו, בהתחשב בכך שמדובר בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, תמורת בצע כסף, יש לקבוע כי המתחם מתחיל במספר חודשי מאסר בפועל, שלא לריצוי בעבודות שירות, והרף העליון שלו עומד על 24 חודשים."

בעפ"ג (מחוזי-י) 31375-06-18 **מדינת ישראל נ' אבוחצירה** (3.6.19) המערער בעל הרשעות קודמות, בין-היתר על רקע צריכת סמים, נידון לששה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לאחר שהורשע בארבע עבירות שעניינן סחר בסם מסוכן. המשיב מכר לסוכן משטרתי סם מסוג חשיש במשקל 93 גרם, ובשלוש הזדמנויות אחרות מכר לו סם מסוג קוקאין במשקל כולל של כ-8 גרם.

בית המשפט המחוזי הביע עמדה לפיה מתחם העונש ההולם שנקבע ע"י הערכאה הדיונית, הנע בין 5 לבין 12 חודשי מאסר, בגין שלוש עבירות סחר בקוקאין, נמוך במידת-מה מהמתחם ההולם. עם זאת, לנוכח הצלחת ההליך השיקומי, חשיבות המשך השיקום והעובדה שמדובר במאסרו הראשון של המשיב, נמנע בית המשפט המחוזי מלהתערב בהחלטת בית-משפט קמא לסטות ממתחם הענישה ולהסתפק בהטלת מאסר בעבודות שירות, בצד רכיבי הענישה הנלווים.

בעפ"ג (מחוזי-חיפה) 53142-12-16 **רחמימוב נ' מדינת ישראל** (17.5.17) נידון המערער ל-16 חודשי מאסר בגין הרשעתו בשתי עבירות סחר בסם בצוותא. בשתי הזדמנויות שונות, מכר הנאשם לסוכן משטרתי סם מסוג קוקאין במשקל כולל של כ-16 גרם (פרט לאלו, הורשע הנאשם בעבירות נוספות שאינן מענייננו). בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם לשתי עסקות סמים מסוג קוקאין של כ-16 גרם, נע בין 13 ועד 32 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי הקל עם הנאשם והעמיד את עונש המאסר על שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות, בשל השיקום המשמעותי שעבר.



בהתאם לכללי הבניית ענישה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לביצוע עבירת הסחר בסם שביצע הנאשם נע בין 3 חודשי מאסר לבין 10 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם

בבוא לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, עליהן ניתן ללמוד בין היתר, מתסקירי שירות המבחן ומטיעוני הצדדים לעונש.

הנאשם שלפניי כיום כבן 21, הודה בביצוע העבירה, נטל אחריות מלאה והביע צער וחרטה על מעשיו.

העבירה בוצעה בהיות הנאשם כבן 18.5 ולפיכך משתייך הוא לקבוצת ה"בגירים צעירים". ברקע לביצוע העבירה עומדים לחצים שהופעלו עליו מצד גורמים שלישיים, להם היה חייב סכום כספי. הנאשם כיום מבין ששגה וכי היה לפעול בדרכים חוקיות להשבת החוב. ייתכן שגילו הצעיר של הנאשם, יחד עם הלחצים שהופעלו עליו והעדרם של כלים להתמודדות עם המצב, הובילו להחלטתו לבצע את העבירה.

הנאשם סיים תיכון עם זכאות לתעודת בגרות ואף למד שנה נוספת כעתודאי, אך לא השלים שירות צבאי סדיר בשל בעיות התנהגות, שעלו זמן קצר לאחר גיוסו. לצד זאת, זה למעלה משנתיים וחצי מנהל הנאשם אורח חיים תקין הכולל התרחקות מחברה בעייתית ותעסוקה מסודרת. הנאשם מצטיין בעבודתו ומצליח אף לסייע בפרנסתם משפחתו ומבטא שאיפות נורמטיביות לעתיד.

ממועד מעצרו בתיק שלפניי, שולב הנאשם בהליך טיפולי אותו סיים בהצלחה, תוך הפקת לקחים לעתיד והפנמת הפסול שבמעשיו, ונראה מהתסקיר שהסיכון לביצוע מעשים דומים בעתיד נמוך. מהתסקיר האחרון עולה כי הנאשם נתרם מהקשר עם שירות המבחן ואף ביטא הסכמתו להמשך ליווי בעתיד ע"י שירות המבחן בתהליכי שיקומו והתפתחותו האישית.

לא נעלם מעיניי, כי לנאשם הרשעות קודמת מיום 26.11.18 בבית דין צבאי בעבירות שעניינן שיבוש מהלכי משפט לפי חוק העונשין, החזקת סם לשימוש עצמי לפי פקודת הסמים, וסירוב להיבדק בבדיקה לגילוי סמים לפי סעיף 127א בחוק השיפוט הצבאי. מדובר בעבירות שבוצעו בזמן שירותו הקצר של הנאשם בצה"ל, ולאחר ביצוע העבירה שלפניי. נוסף על אלו, בשנת 2015 נקבעה אחריותו של הנאשם בעבירות שעניינן תקיפה הגורמת חבלה של ממש, היזק לרכוש במזיד והחזקת סכין.

ביחס לבקשת הנאשם לביטול ההרשעה - אני סבור כי אין מקום להימנע במקרה שלפניי מהרשעתו של הנאשם בדין. הכלל הוא כי "בענייני סחר בסמים אי הרשעה צריכה להיות נדירה שבנדירות, נוכח חומרתה - חוטא ומחטיא את הזולת" (רע"פ 873/12 פלוני נגד מדינת ישראל (2.2.2012)). מלבד חומרת העבירה שאינה מאפשרת לסיים את התיק ללא הרשעה, לא הובאו ראיות לנזק קונקרטי שייגרם לנאשם בהרשעתו בתיק שלפניי, מה גם שלחובתו



הרשעות קודמות, לזו הנוכחית, אף כי אינן באותה רמת חומרה. לפיכך, אני מותיר את ההרשעה על כנה.

לאחר בחינת מכלול השיקולים שהובאו לעיל, ומכוח סעיף 40ד(א) לחוק העונשין, יש לבחון מהו העונש אותו ראוי להשית על הנאשם, והאם בנסיבות העניין יש לאמץ את המלצת שירות המבחן, אשר ענישה על פיה, מצויה מחוץ לגדרי המתחם.

הנאשם הופנה לשירות המבחן בחודש 9/2017, מאז עמד בקשר רציף עם קצינת המבחן ובחודש 12/2018 אף שולב ב"קבוצת צעירים". מעבר לטיפול הקבוצתי, הגיע הנאשם לפגישות אישיות עם קצינת המבחן. בתסקיר נכתב שהנאשם שיתף פעולה בטיפול הקבוצתי, והן במפגשים האישיים, שיתף בקשייו ובהתמודדותיו, רכש כלים לשינוי דפוסי התנהגותו הבעייתיים, וגילה מחויבות להליך הטיפול.

להערכת שירות המבחן, הנאשם מצוי כיום במקום בוגר ואחראי, שומר על אורח חיים נורמטיבי ומבטא שאיפות גבוהות וחוביות ביחס לעתידו.

לאורך הקשר עם שירות המבחן נערכו לנאשם בדיקות תקופתיות לאיתור שרידי סם, ואלו נמצאות תקינות ומעידות על העדר שימוש בסמים.

התרשמתי מהנאשם אף בדיון שלפני באופן ישיר. ניכר שהנאשם 'לקח את עצמו בידים', דבק בדרכו החדשה, ומבקש להוסיף ולקדם את חייו במישורים שונים.

אורח החיים התקין ושומר החוק שמנהל הנאשם, יציבותו התעסוקתית, ניקיונו מסמים, שאיפותיו לעתיד, ההליך הטיפולי שעבר, הזמן הרב שחלף, ורצונו בהמשך ליווי ע"י שירות המבחן, מעידים על שיקומו של הנאשם.

עוד נתתי משקל לכך שהנאשם שהה במעצר בתיק שלפני 19 ימים, ובמעצר בית מלא חודשים ארוכים ותחת תנאים מגבילים עד ליום 18.7.18.

סעיף 40ד(ב) מסייג את האפשרות לחרוג ממתחם העונש ההולם במקרים שבהם **"מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם בעלי חומרה יתרה"**. החוק אינו מפרט מהם עבירות ומידת אשם בעלי חומרה יתרה. בית המשפט העליון חזר וקבע כי בעבירות סחר מסם, ראוי להשית עונשי מאסר מאחורי סורג וברית, ולתת מעמד בכורה לאינטרס הציבורי שבהגנה על הציבור מפני נזקי הסמים לחברה (ראו: רע"פ 7681/13 דקה נ' מדינת ישראל (21.1.14); רע"פ 8408/15 חביב נ' מדינת ישראל (9.12.15)). לצד זאת, הענישה היא לעולם אינדיווידואלית ויש לפעול בכל מקרה ומקרה לגופו, בהתאם לנסיבותיו (ע"פ 1307/15 פלוני נ' מדינת ישראל (1.4.15)). אין לקבוע כלל-על שלעולם לא ניתן להעדיף את שיקול השיקום כאשר העבירה חמורה (ע"פ 5936/13 פלוני נ' מדינת ישראל (14.1.15)).

מבלי להקל ראש בעבירה שביצע הנאשם ומחומרתה, אני סבור כי נוכח ההליך השיקומי שעבר הנאשם, גילו



הצעיר בעת ביצוע העבירה והן כיום ויתר השיקולים שהובאו לעיל בהרחבה, יש להעדיף את שיקול השיקום על פני שיקולי הענישה האחרים ולסטות ממתחם העונש ההולם.

לסיכום, אביא מדברים שנאמרו בע"פ 7353/18 חדד נ' **מדינת ישראל** (1.5.2019) והנכונים אף במקרה שלפניי. באותו עניין הקל בית המשפט העליון בעונשו של המערער שהורשע בעבירה שעניינה דרישת נכס באיומים (אשר לצדה עונש מרבי של 5 שנים), והשית עליו צו של"צ במקום עונש מאסר בעבודות שירות, שהוטל עליו בערכאה הדיונית:

"נוכח תהליך השיקום האינטנסיבי שאליו נרתם המערער, ובפרט בהתחשב בהצלחתו עד כה, ביקשנו מאת ב"כ המדינה לשוב ולשקול את העמדה לגבי ריצוי עונש של מאסר בעבודות השירות. הדגשנו, כי הטעם לכך איננו נעוץ בפגם או בטעות שנפלו בגזר הדין; מתחם העונש ההולם שנקבע הוא ראוי, ובדין נקבע. אולם, מצב דברים שבו עברין נרתם כולו לשיקום, עושה כל שלא ידו כדי לחזור למוטב, ומצוי בעיצומה של חזרה לדרך הישר - עשוי להצדיק הקלה בעונשו, או למצער התאמתו, כך שהעונש שבו ישא לא יפגום במאמצי השיקום, ובתוצאותיהם המוכחות. בכך יקודם אינטרס הציבור, בשובם של בני החברה שסטו מן הדרך לתפקוד חיובי ומיטיב. אכן, לא בכל המקרים יפה הבכורה להלימה ולהרתעה; לעתים ראוי לשיקולי השיקום לתפוס את הבכורה.

לאור האמור לעיל, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. צו של"צ לפיו יבצע הנאשם שעות שירות לתועלת הציבור בהיקף 250 שעות, בהתאם לתכנית שתוגש לאישור בית המשפט.
ביצוע השל"צ יסתיים בתוך 12 חודשים.
 2. קנס כספי בסך 3,000 ₪ אשר ישולם בשישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.12.19.
היה ותשלום אחד לא ישולם במועדו, תעמוד כל יתרת הקנס לפרעון מיידי.
 3. שבעה חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך תקופה בת 36 חודשים מהיום, אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.
 4. הנאשם ישהה תחת צו מבחן למשך שנה לצורך ליווי של הנאשם בתהליכי שיקומו והתפתחותו האישית.
- זכות ערעור כחוק.



ניתן היום, 10 נובמבר 2019, בנוכחות הצדדים.